

Thorsdagen den 19 Januari 1871.

Kammaren sammanträdde kl. 10 f. m.

Herr Ekenman: Af några dagars sjukdom har jag varit förhindrad att förut inställa mig vid riksdagen.

Herr Dickson: Jag får likaledes anmäla min ankomst till riksdagen.

Herr af Burén: Förhindrad att vara närvarande vid uppropet, anhåller jag nu vördsamt att få min inställelse i protokollet antecknad.

Upplästes och lades till handlingarne följande protokoll:

Protokoll, hållet inför Hans Excellens Herr Justitie-statsministern den 18 Januari 1871.

S. D. Kaptenen Carl Christofer Ribbing hade aflemnat fullmakt för honom att i kraft af riksdagsmannaval, som af Jönköpings läns landsting blifvit hållet, vara ledamot af Riksdagens Första Kammare; och sedan fullmakten blifvit funnen vara i föreskrifven form utfärdad samt varit kringvänd till vederbörande Fullmäktige i Riksbanken och Riksgälds-kontoret, hvilka lemnat densamma utan anmärkning, blef fullmakten till Kaptenen Ribbing återställd.

In fidem

C. G. Hernmarck.

Protokoll, hållet inför Hans Excellens Herr Justitie-statsministern den 18 Januari 1871.

S. D. Häradshöfdingen Johan Fredrik von Sydow hade aflemnat fullmakt för honom att i kraft af riksdagsmannaval, som af Christianstads läns landsting blifvit hållet, vara ledamot af Riksdagens Första Kammare, och sedan fullmakten blifvit funnen vara i föreskrifven form utfärdad samt varit kringvänd till vederbörande Fullmäktige i Riksbanken och Riksgälds-kontoret, hvilka lemnat den-

samma utan anmärkning, blef fullmakten till Hărădshöfdingen von Sydow återställd.

In fidem
C. G. Hernmarck.

Föredrogs och lades till handlingarne Kongl. Maj:ts sistlidne dag å Rikssalen upplästa berättelse om hvad i riket och dess styrelse sig tilldragit sedan sista riksdag.

Föredrogs Kongl. Maj:ts sistlidne dag å Rikssalen öfverlemnade nådiga proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof.

Begärdes på bordet.

Herr vice Talmannen: Jag är förvissad att komma Kammarens enhälliga önskan till mötes, då jag vördsamt hemställer, att det tal, hvarmed vår ärade Talman vid riksdagens öppnande igår framförde Kammarens vörndnad till Hans Maj:t Konungen, nu måtte blifva uppläst för att varda i protokollet intaget.

Sedan Kammaren härtill lemnat bifall, uppläste Herr Grefven och Talmannen det ifrågavarande talet, hvilket lydde sålunda:

Stormäktigste, Allernådigste Konung.

Då Första Kammaren vid riksdagens början nu inför Eders Kongl. Maj:ts tron frambär uttrycken af sin undersåtliga vörndnad, anhåller Kammaren att dermed få förena de från hjertat gående känslor, hvarmed Sveriges folk oskrymtadt deltagar i konungahusets så väl sorg som glädje. Den sista tiden har för Konung och konungahus medfört bådadera: djup sorg genom förlusten af en älskad nära anförvandt; liflig glädje genom födelsen af Eders Maj:ts dotterson. Folkets uppriktiga deltagande bär, vid båda dessa för konungahuset betydelsefulla tilldragelser, en sann prägel af rotfast tillgifvenhet, och får, vid födelsen af Danmarks blifvande tronföljare, en ökad betydelse såsom tillika ett uttryck af den broderliga vänskap, som ömsesidigt förenar skandinaviska Nordens folk.

Det senaste året har medfört tilldragelser, med hvilka veridshistorien kan framvisa endast få jemförliga, vare sig till hastig följd eller till djupt ingripande verkningar. Att nu förutse hvarthän dessa verkningar skola sträcka sig, eller hvilka deras yttersta följder skola blifva, förmår intet menskligt öga; men ju mindre kommande tidens öden kunna på förhand tydas, desto mera nöfves det

att med öppna ögon och beredt mod gå dem till mötes. För vårt folk gifves det icke heller någon tvekan angående det mål, som bör eftersträfvast. Med ett samhällsskick fast grundadt på lagbunden frihet, och med ett läge tillräckligt afskiljdt att lätta undvikandet af inblandning i främmande tvister, söker Svea folk sitt lands lycka på de fredliga idrotternas bana. Den fred, som skall bära rätt välsignelserika frukter, finner dock sitt bestånd icke ensamt i att undvika kriget; den fordrar äfven sådan oberoende trygghet, som endast egna krafter styrka kan förläna. Angelägenheten af att fäderneslandet må ega ett med förutseende omtanke väl ordnad försvarsverk måste dertöre djupt kännas af alla; och då denna angelägenhet af alla kännes och erkännes, ligger deruti en stark borgen för framgång vid arbetet till samma frågas lösning. Kärlek till friheten, vördnad för lagen, ömsesidigt förtroende emellan Konung och folk hafva från fordomtima utmärkt det svenska samhället, och så länge dessa känslor deri fortlefva, skola fäderneslandets kraf alltid af Svea folk behjertas.

Under liflig öfvertygelse härom och med den uppriktigaste önskan om lycka och välsignelse för Konung och konungahus, anhåller Första Kammaren att i Eders Kongl. Maj:ts nåd och ynnest städse få vara innesluten.

Företogs val af fyra ledamöter, för att jemte Talmannen tillsätta Kammarens kansli och vaktbetjening; och befunnos, efter valförrättningens slut, dertill hafva blifvit utsedde:

Herr vice Talmannen med 44 röster,
 Grefve Mörner, Carl Göran, med 44 röster,
 Hans Excellens Herr Grefve Sparre med 44 röster,
 Herr Fröman med 43 röster.

Kammaren åtskiljdes kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m.

In fidem

O. Brakel.